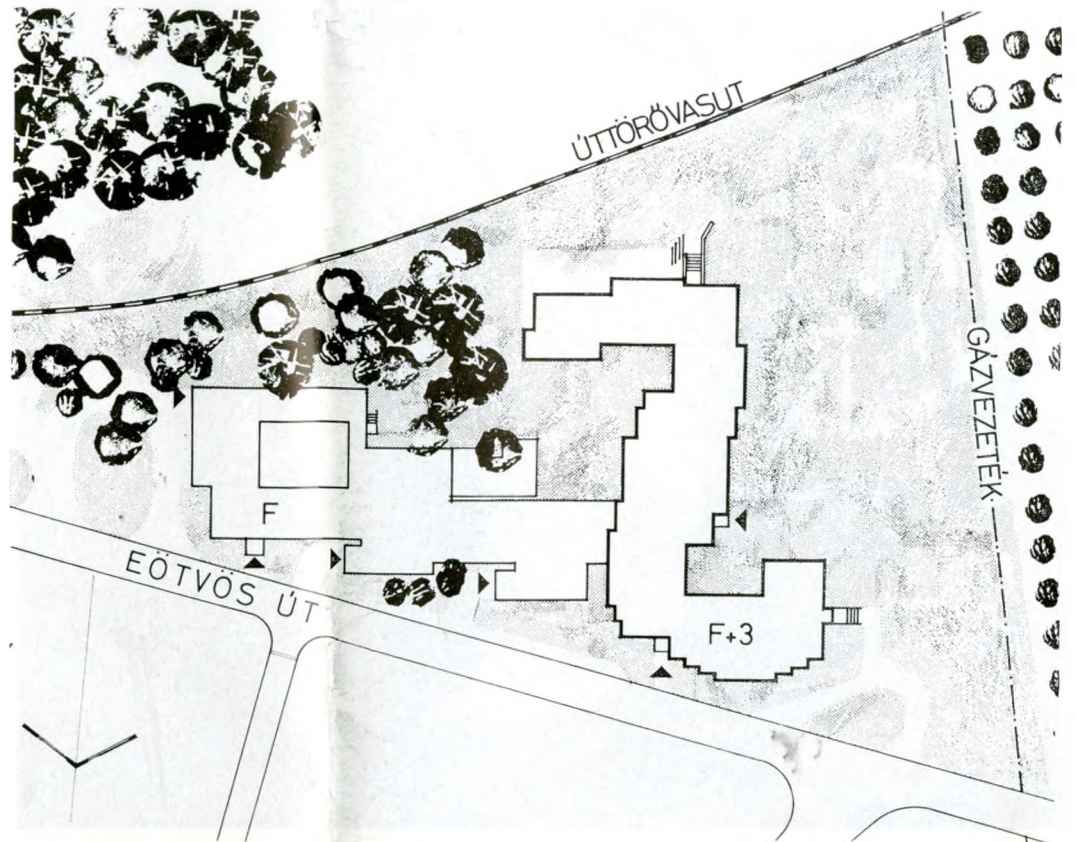

244

Olimpia Szálló, Budapest, Normafa

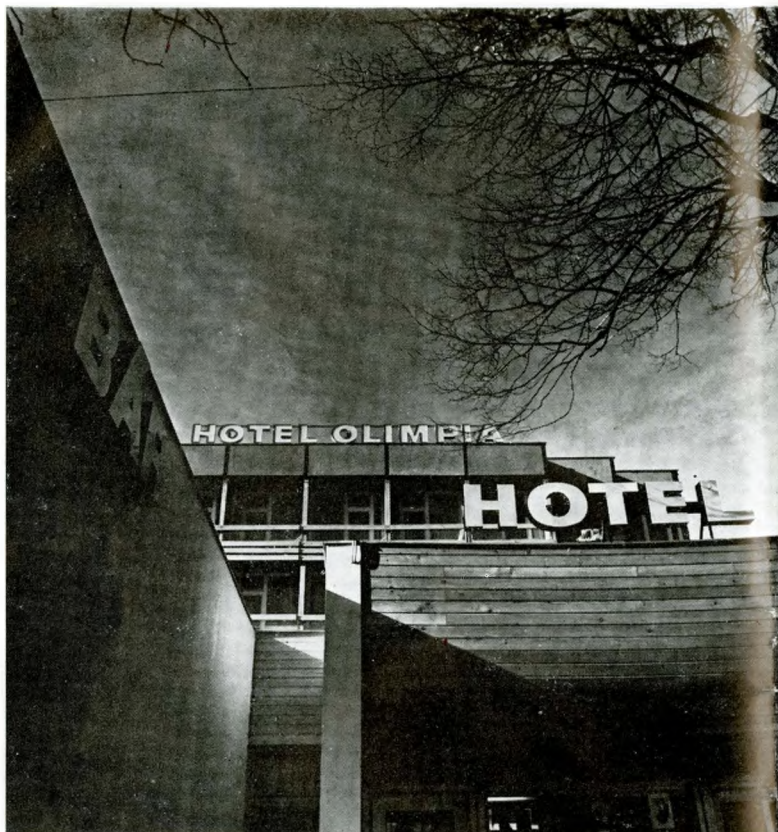
Építész: Farkasdy Zoltán (TTI)

Helyszínrajz

Munkatársak:	S. Füzér Margit, Molnár Elza
Belsőépítész:	Bedécs Sándor (KÖZTI)
Munkatársa:	Detre Villő
Statikusok:	Dr. Fésüs János (TTI) Dr. Pável Gyula
Építéstechnológia:	Szávuly Lajos
Épületgépészet:	BME II. sz. Épületgépészeti Tanszék
Mélyépítés:	Kovács László (TTI) Vörös István
Kivitelező:	Középvételező Vállalat
Technológiai előkészítés:	Gaál Mihály
Főépítésvezető:	Koczka Géza
Építésvezető:	Guttman Nándor
Beruházó:	Kereskedelmi Beruházási Vállalat
Műszaki ellenőr:	Szilágyi Erzsébet
Üzemeltető:	Pannónia Szálloda- és Vendéglátó- ipari Vállalat
Konzulensek:	Szabados László, Erőss Mihály
Tervezés éve:	1969
Kivitelezés ideje:	1971—1972
Beépített alapterület:	3162 m ² hoteltömb: 1675 m ² földszintes részek: 1486 m ²
Rendeltetési egység:	364 vendégágy (188 db szállószoba)
Beépített térfogat:	25 800 m ³
Építési költség:	56 600 eFt
Bruttó beruházási költség:	69 000 eFt
Rendeltetési egységre eső térfogat:	71 m ³ /ágy
Rendeltetési egységre eső építési költség:	155 000 Ft/ágy
Rendeltetési egységre eső beruházási költség:	192 000 Ft/ágy
Térfogategységre eső építési költség:	2200 Ft/m ³
Fotók:	Müller Ferenc

A Tervezésfejlesztési és Típustervező Intézet — előzőleg tanulmánytervek kidolgozásával — sokféle paraméterű szobatípus lehetőségeit vetette fel, és egyrészt a paneles — házgyári elemekből, másrészt az alagútzsalus és poliacélvázás rendszerekből történő szállodaépületek megvalósításának bevezetését javasolta.

Az előkészítő munkát 1968—1972 között egy sor, azóta használatba vett szálloda ez elvek alapján történő megvalósulása igazolta.

Az épület elsősorban telepítési problémáival okozott gondot, végleges helyének kijelölését, a felmerülő területek adottságait, a közmű kiszolgálási lehetőségeit egybevető, és gazdaságilag értékelő összehasonlító tanulmány előzte meg. A végül is megépült szálló 364 ágyas 188 szobás tömegét semmi esetre sem akartuk a természet adta környezettől idegen, merev épületté formálni. Ez az igény földszint +3 emeletsornál magasabbra nem növekvő épülettömeget igényelt. Ez a megfontolás viszont túl elnyúló, merev és hosszú hasábhöz ve-

Szállodabemjárat

zetett volna. Ezért a negyedik dimenziót hívtuk segítségül: az épület egésze egyetlen nézetében sem fogható egybe, csak körbejárhatóan érzékelhető.

A választott szerkezetnél a panelos variációk sorát el kellett vetni; egyrészt a felbontottságra törekvés miatt, másrészt lehetetlennek bizonyult a kanyargós, meredek és keskeny Istenhegyi úton tréleres panelszállítást előíranyozni.

Így került sor az 1969/70-ben belépő Outinord rendszerű alagútzsalu építési módra. A szobák keskeny 2,7 m szélességi paraméterrendszerben, viszonylag nagy mélységgel alakultak. Sikerült a megmozgatott tömeget az alagútzsalu 125 és 250 cm mélységű méretrendjével *egyetlen egyfajta* zsalu-elemmel megvalósítani.

Két egykarú lépcső — egymással tengelyesen szembe helyezve — az épülettömeg két csuklópontjában bonyolítja le a vertikális forgalmat.

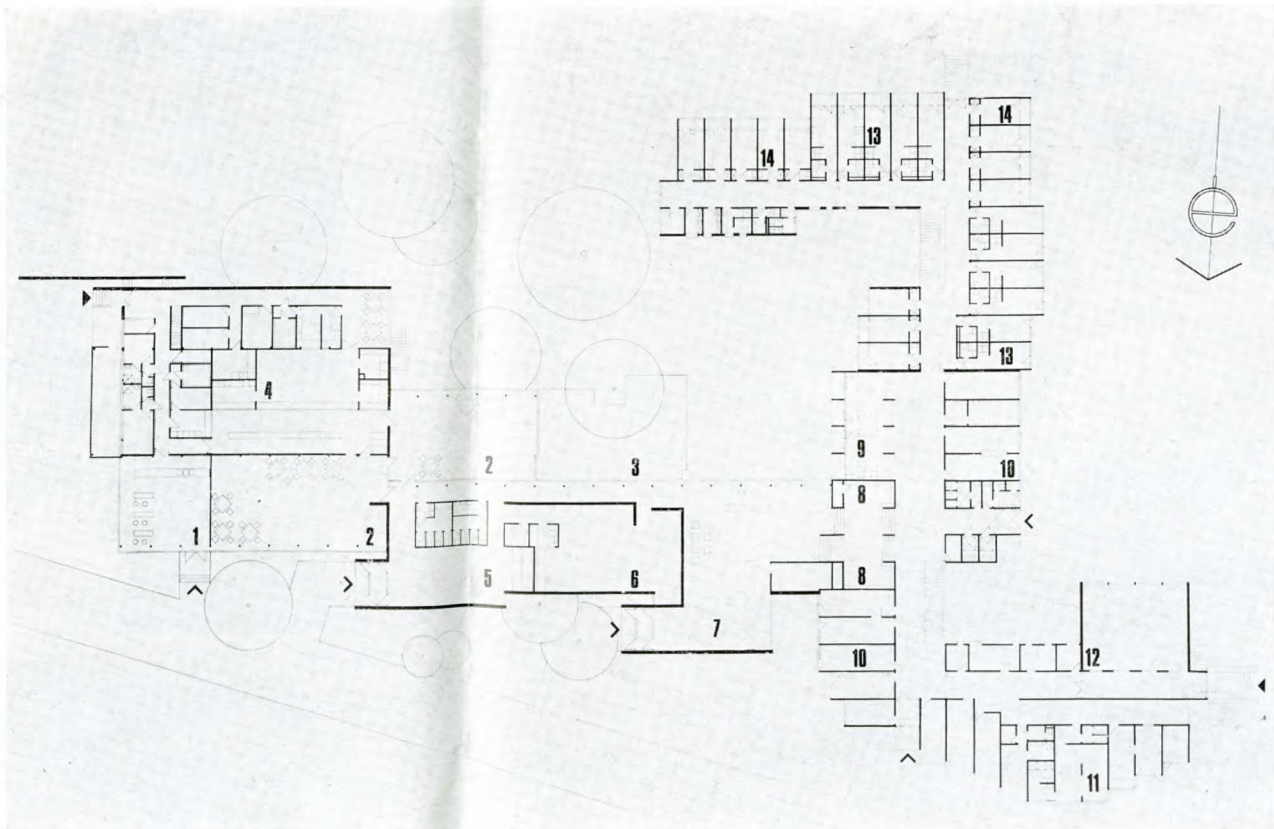
Recepció

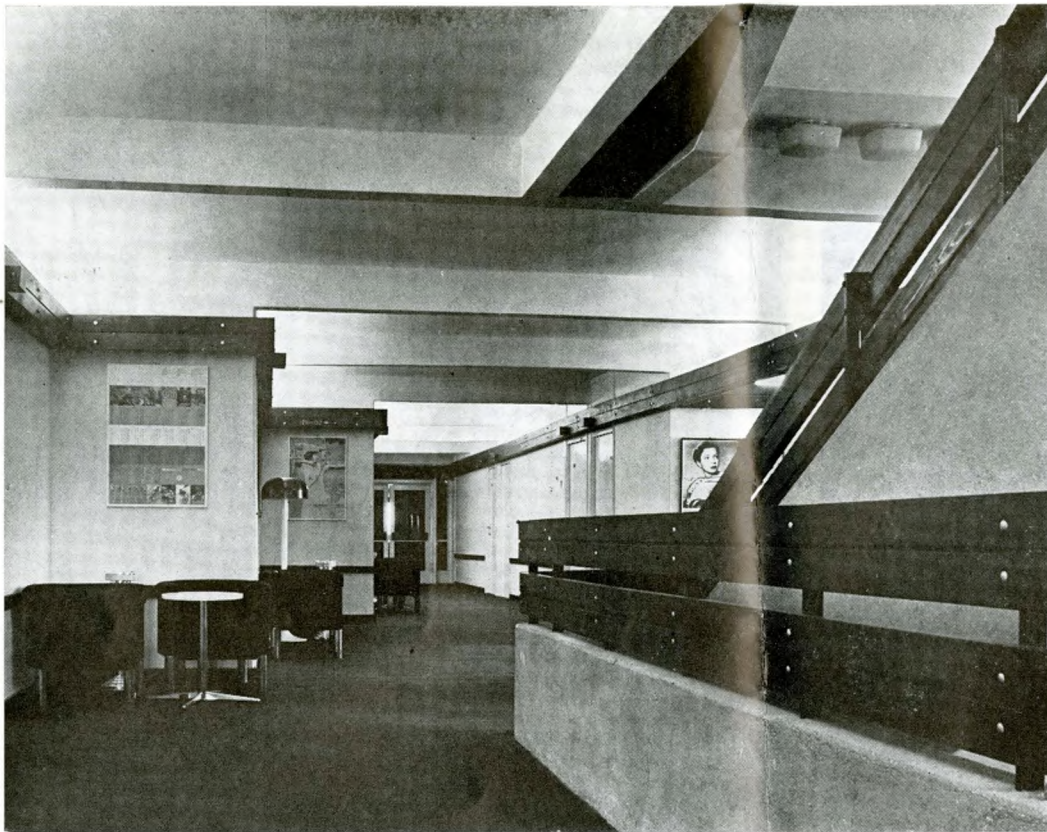
Középen egy — a dilatációnál jelentkező — elválasztással az épület két külön-külön üzemeltethető tömegrészre bontható: a télen-nyáron egyaránt működő, Eötvös út felé eső épületszárnyra és az Úttörővasút felé néző szárnyrészekre, ahol téli üzemre nem rendezkedtek be. A csak nyári szárnyon szintenként 11 db zuhany+mosdó+WC-s 2 ágyas szoba és 12 db mosdós 2 ágyas szoba kapott helyet, az épületben 184 fő nyári elhelyezését biztosítva.

A télen-nyáron egyaránt üzemelő, 180 főt befogadó szárny három emeleti szintjén 2 ágyas, teljes komfortos, fürdőkádás fürdőszobákkal fogadja a vendégeket. Ebben a részben a földszinten az igazgatóság, a dolgozók szociális helyiségei, a gázfűtés, az elektromos ellátás központi gépészet részlegei kaptak helyet és egy társalgó-drinkbár 25—30 fő befogadóképességgel. Az épület alatti gépészeti pincesor — szintén alagútzsaluzott szerkezettel készült.

Földszinti alaprajz, 1 : 800

1. Mézes Mackó büfé
2. Étterem
3. Éttermi terasz
4. Konyha
5. Éttermi előtér
6. Bár
7. Recepció
8. Elárusító helyek
9. Társalgó-drinkbár
10. Irodák
11. Öltöző — fürdő
12. Kazánház
13. Szállószoza zuhannyal
14. Szállószoza mosdóval

Szállodai folyosórészlet

Lejárat az előcsarnokba

Hall

Étterem

Éttermi terasz

A közösségi helyiségek csoportjai: bejárat, porta, előcsarnok, recepció, 80–100 fős éjszakai bárhelyiség, két egybenyitható, de külön is üzemeltethető étterem (100, illetve 150 főre) kapcsolódnak a központi 300 adagos konyhaüzemre, ahonnan az Eötvös útról külön nyíló bisztró is feltölthető. Ez a helyiségcsoport külön szállodai és külön éttermi bejárataival az Eötvös útra nézőn, város felé feltárválva a főépülettömeg elé helyezett poliacélváz szerkezetű, földszintes „lepény”-részbe került. Ennek az épülettömegnek kontúrja szintén feltöredezetten kikerüli és befoglalja az együttesbe a terület legszebb és megőrzött fáit. Az éttermek egyike — a belső kertre néző —, kapcsolódó déli tájolású éttermi terasszal bővült.

Az épület külső homlokzatán a választott szerkezeti rend szabta

A nyári szárny végfala

meg az arányokat és a formákat; a déli és a keleti szobák előtt loggiák húzódnak egységes natúr fapalló korlátelémekkel csatlakozva az alagútzsaluból kikerült nyersbeton felületekhez.

Ahol a hosszanti vasbeton falak, a szerkezetadta 15 cm vastagsággal váltak térelhatárolóvá, — a szerelhető jelleg természetének megfelelően —, kívülről a vasbeton felületre erősített hevederváz tartja a Hungarocell hőszigetelőréteget és az azt lefedő-letakaró, egymásra zsindelesen ráfedő szőrös deszkaburkolatot.

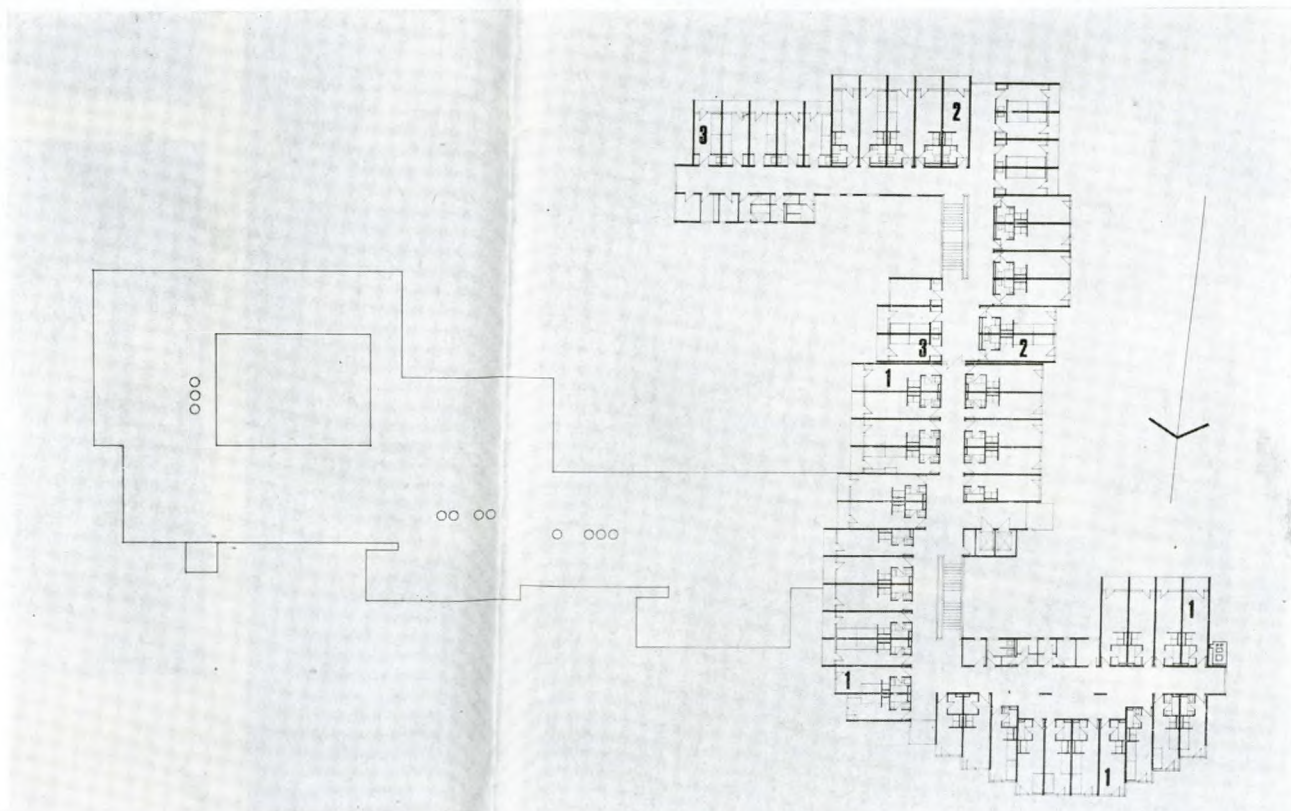
A szálló folyosóin és szobáiban szőnyegpadló, a vizes helyiségekben vináz burkolat készült. A fürdőszobák falai natúr fából, előregyártottan és szerelten készültek, a vizes részeknél a vasbeton falakon csempézve.

F. Z.

Általános emeleti alaprajz,

1: 800

1. A téli szárny fürdőszobás szállószobája
2. A nyári szárny szállószobája zuhannyal
3. A nyári szárny szállószobája mosdóval

A téli szárny az Eötvös út felől

Nézet az Úttörővasútról

Kevés épületfajta van, amely olyan sokféle s néhol ellentmondásosan jelentkező funkcionális igényt kell kielégítsen, mint a szálloda. A primer igényeken túl — mint pl. a pihenés, étkezés, szórakozás stb. — vannak nehezebben megfogalmazható — vagy talán nehezebben kielégíthető feladatai — s éppen e feladatok „tudása”, elvégzése határozza meg építészeti és üzemeltetési színvonalát.

A szálló mindenkor valamilyen ország, valamilyen táj, település — s az országot, tájat, települést lakó emberek — képviselőjében fogadja vendégeit, s ilyenformán szinte minden ízében magán kell viselnie, magába kell sűrítene az általa képviselt közeg hangulatát, jellemét, mindennapi életét és vendégváró szeretetét. Ha ezt nem tudja, elidegeníti, elüldözi magától a hozzá érkezőket — s építése gazdasági szempontból is értelmetlenné válik.

Ám ez a „képviselő” még nem elegendő a vendég megnyerésére — hiszen az őt körülölelő idegen világ bizonytalansággal, furcsa ideges várakozással, sokszor félelemmel töltheti el s ebben az „idegenségben” a szálloda kell legyen számára az a biztos pont, az a hátát védő fal, amely hazájában, saját közegében az otthon.

Farkasdy Zoltán Eötvös úti szállodája Budapest, s a budai hegyek „képviselőjében” simul a Normafa-lejtő mellé, s a város is, a hegyek is „jó képviselőt” nyertek ebben a házban. Olyan épület ez, amely természetes egyszerűséggel — vagy inkább egyértelműséggel — olvad környezetébe, azonosul azzal, s részévé válik, mint a fák, a dombok, a lejtő.

Kubusának cizellált lépcsői s belső, egymásba olvadó terei egyaránt az otthon léptékét hordozzák magukon, amellet, hogy egyértelműen vállalják a „szálloda-szerepet”, a szállodai funkciók kielégítésének igényeit is.

Ma, amikor Budapest új középület-termésében a sokat hangoztatott gazdaságossági törekvések ellenére is, néha szinte bohóctréfa-számbamenően tarka és komolytalan építmények találhatók, nagyon „üdtően” hat szakmánk számára egy olyan példamutatóan korrekt és őszinte ház, mint Farkasdy Zoltán szállodája.

Finta József